

modificerede Form for Merindtægtsbeskatning, som er hjemlet ved de i § 2 i Lov Nr. 85 af 9. Marts 1943 indeholdte Bestemmelser om Indkomstens Forhøjelse paa Grund af Merindtægt. Krigskonjunkturbeskatningen vil saaledes kunne praktiseres jævnsides med den i Loven af 9. Marts 1943 foreskrevne Merindtægtsforhøjelse, men skal være begrænset til den Indtægtsstigning, der kan tilskrives Krigskonjunkturerne, og skal efter Forslaget kun ramme den Del af denne Indtægtsstigning, som overstiger 10 000 Kr.

Som Udgangspunkt for Beregningen af den skattepligtige Merindtægt vil det i de Tilfælde, hvor Skatteyderen i Forvejen er paalignet Merindtægtsforhøjelse i Henhold til Loven af 9. Marts 1943, være naturligt at operere med den samme Gennemsnitsindtægt, der danner Basis for Beregningen af Merindtægtsforhøjelsen efter sidstnævnte Lov, og som i Forvejen foreligger beregnet af de skattelignende Myndigheder. I Overensstemmelse hermed er Reglerne i Forslagets § 2, Stk. 1, udarbejdet.

Reglerne om Merindtægtsforhøjelse i Loven af 9. Marts 1943 omfatter kun skattepligtige, der har været medtaget ved Skatteligningen for mindst to af de i Loven nævnte Sammenligningsaar. Det maa imidlertid anses lidet rimeligt at begrænse Krigskonjunkturbeskatningen til disse Personer, idet det jo meget vel kan tænkes, at Personer, der paa Grund af ung Alder eller Ophold i Udlandet ikke har været medtaget ved Ligningen for noget af Sammenligningsaarene eller kun for et enkelt af disse, dog kan have oppebaaret betydelige Krigsfortjenester i det til Grund for Ansættelsen for Skatteaaret 1943—44 liggende Regnskabsaar. For saadanne Skatteyderes Vedkommende er Reglerne givet i Forslagets § 2, Stk. 2.

Med Hensyn til Beskatningens Begrænsning til den Indtægtsstigning, der kan anses som Krigskonjunkturfortjeneste, bemærkes, at det i Praxis maa anses for ugørligt at opstille et positivt og udtømmende Kriterium for, hvilke Arter af Indtægter, der kan anses for krigskonjunkturskabte. Begrænsningen kan kun opnaas ad negativ Vej ved i første Række at borteliminere saadanne Indtægter eller Indtægtsstigninger, der enten klart fremtræder som uafhængige af Krigskonjunkturerne (§ 4, Stk. 1 a samt Stk. 2), eller som er af en saa ekstraordinær Karakter, at det, selv om de indirekte kan være paa-virket af Krigskonjunkturerne, dog maa skønnes rimeligt at bortse fra dem (§ 4, Stk. 1 b, c og d). Den Begrænsning af Beskatningsomraadet, der ad denne Vej kan

opnaas, skulde efter Forslaget praktiseres af de lokale Myndigheder ved selve Skattens Paaligning. I anden Række maa Begrænsningen søges opnaet ved at give den skattepligtige en Adgang til at dokumentere, at Indkomststigningen ikke skyldes Krigskonjunkturerne, og derved opnaa Fritagelse for Krigskonjunkturbeskatningen. Reglerne herom findes i Forslagets § 5.

De Begrænsninger, som Krigskonjunkturbeskatningen udover de i § 4 omhandlede Tilfælde bør undergives, bygger paa saa forskellige Kriterier og paa Forhold, der varierer saa stærkt fra Tilfælde til Tilfælde, at det, ikke mindst af Hensynet til Gennemførelsen af en ensartet Praxis, synes nødvendigt at henlægge Afgørelsen af disse Spørgsmaal fra de lokale Myndigheder til Centraladministrationen. Lovforslaget angiver i sin Tekst visse Eksempler paa Forhold, hvor Indtægtsstigningen paa Forhaand kan formodes at være uden Forbindelse med Krigskonjunkturerne, men hvor en nærmere Dokumentation og Undersøgelse af de konkrete Omstændigheder i Modsætning til de i § 4 omhandlede Tilfælde dog er nødvendig.

De anførte Eksempler tilsigter naturligvis ikke at være udtømmende, men er kun af orienterende Karakter.

Krigskonjunkturskatten foreslaas opkrævet i to lige store Rater med Forfaldstider henholdsvis 1. Oktober 1943 og 1. Februar 1944 (Forslaget § 6).

Ved § 2, Stk. 4, i Loven af 9. Marts 1943 er der fastsat en Overgrænse for den samlede personlige Beskatning til Staten, Kommunen og den fælleskommunale Udligningsfond svarende til 75 pCt. af Skatteyderens Indkomst uden Fradrag for personligt paalignede Skatter. Denne Overgrænse er tænkt bibeholdt, for saa vidt angaar de i Henhold til den hidtidige Lovgivning paalignede, personlige Skatter, men saafremt der tillige bliver Tale om Paaligning af Krigskonjunkturskat efter nærværende Lovforslag, synes det nødvendigt og rimeligt, at Overgrænsen for den samlede Beskatning løftes til 85 pCt., idet Paaligningen af Krigskonjunkturskat ellers i mange Tilfælde vilde blive illusorisk, og idet den Omstændighed, at Indkomsten er fremkommet under Udnyttelse af Krigskonjunkturerne, i sig selv skønnes at berettigede til et dyberegaaende Beskatningsindgreb end, hvor dette Moment ikke gør sig gældende. Reglerne herom indeholdes i Forslagets § 7.

Til Sikring af den her foreslaaede Beskatnings Effektivitet er det ved Forslagets